

Det indebærer, at spørgsmålet – på samme måde, som hvis tjenesten i øvrigt kommer i besiddelse af oplysninger, som kan være relevante for andre forvaltningsmyndigheder – må afgøres efter de almindelige regler om videregivelse af oplysninger i forvaltningslovens kapitel 8. Er der tale om oplysninger vedrørende enkeltpersoners rent private forhold, vil videregivelse til andre forvaltningsmyndigheder således kun kunne ske under de skærpede betingelser, der fremgår af forvaltningslovens § 28, stk. 2, jf. om denne bestemmelse pkt. 3.1.2. ovenfor.

3.4.3. Forholdet til databeskyttelsesdirektivet

Som det fremgår af pkt. 3.4.2.1., vil bestemmelsen i § 110 a, stk. 2, gøre det muligt for Politiets Efterretningstjeneste at indhente oplysninger fra andre forvaltningsmyndigheder, uden at der i hvert enkelt tilfælde skal foretages en nærmere konkret vurdering i forhold til de pågældende oplysninger.

Efter behandlingsreglerne i persondataloven vil spørgsmålet om videregivelse af oplysninger i vidt omfang bygge på en konkret vurdering af en række forskellige hensyn og de enkelte oplysninger. For så vidt angår det nærmere indhold af disse regler henvises til pkt. 3.1.3.

Bestemmelsen i § 110 a, stk. 2, indebærer en fravigelse af visse af persondatalovens regler for de myndigheder, der efter anmodning videregiver oplysninger til Politiets Efterretningstjeneste i medfør af den omhandlede bestemmelse, jf. nærmere herom pkt. 3.4.2.1.

Om forholdet til databeskyttelsesdirektivet (direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995) bemærkes, at det fremgår af direktivets artikel 13, stk. 1, at medlemsstaterne kan træffe lovmæssige foranstaltninger med henblik på at begrænse rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der bl.a. er fastsat i direktivets artikel 6 (svarende til persondatalovens § 5 vedrørende de grundlæggende principper for behandling af personoplysninger). Sådanne foranstaltninger kan træffes, hvis hensynet til bl.a. statens sikkerhed, den offentlige sikkerhed eller forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager nødvendigvis gør det.

Med hensyn til behandling af oplysninger, der er omfattet af databeskyttelsesdirektivets artikel 8 (følsomme oplysninger), fremgår det endvidere af artikel 8, stk. 4, at med forbehold af, at der gives tilstrækkelige garantier, kan medlemsstaterne af grunde, der vedrører hensynet til vigtige samfundsmæssige interesser bl.a. ved lovgivning fastsætte andre undtagelser end dem, der er nævnt i artikel 8, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 110 a, stk. 2, er fastsat med henblik på at give Politiets Efterretningstjeneste de nødvendige redskaber med henblik på forebyggelse, afværgelse og efterforskning af terrorisme. Det er i overensstemmelse hermed en betingelse for, at Politiets Efterretningstjeneste i medfør af bestemmelsen i § 110 a, stk. 2, kan indhente oplysninger, at oplysningerne må antages at have betydning for varetagelse af tjenestens opgaver vedrørende forebyggelse og efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12 og 13. De pågældende oplysninger indhentes således af hensyn til opgaver af central sikkerhedsmæssig betydning.

Der kan endvidere henvises til, at bestemmelsen forudsætter, at Politiets Efterretningstjeneste ikke må skaffe sig oplysninger fra andre forvaltningsmyndigheder, medmindre der foreligger en mere konkret formodning for, at de pågældende oplysninger vil have betydning for varetagelse af efterretningstjenestens opgaver vedrørende forebyggelse eller efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12 og 13. Det forudsættes endvidere, at Politiets Efterretningstjeneste i overensstemmelse med de retningslinjer, der i dag gælder for tjenestens behandling af oplysninger af den nævnte karakter, inden for en rimelig tid træffer afgørelse om, hvorvidt de personer, som tjenesten har indsamlet oplysninger om, har relevans for tjenesten. Hvis dette viser sig ikke at være tilfældet, skal oplysningerne vedrørende de pågældende personer destrueres. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4.2.1. og 3.4.2.3.

Det bemærkes endeligt, at der ved udarbejdelse af nye retningslinjer for det såkaldte Wamberg-udvalg forudsættes etableret en ordning, hvorefter Wambergudvalget vil have mulighed for mere generelt at påse, at Politiets Efterretningstjenestes anvendelse af bestemmelsen i § 110 a, stk. 2, ligger inden for rammerne af bestemmelsen, jf. nærmere pkt. 3.4.2.3.

På den anførte baggrund ligger den foreslåede bestemmelse i § 110 a, stk. 2, efter Justitsministeriets opfattelse inden for rammerne af databeskyttelsesdirektivet.

4. Indgreb i meddelelseshemmeligheden

4.1. Gældende ret

4.1.1. Overordnet om retsplejelovens regler

Reglerne om indgreb i meddelelseshemmeligheden er fastsat i retsplejelovens kapitel 71, der blev indsat ved lov nr. 227 af 6. juni 1985 om ændring af retsplejeloven (Telefonaflytning mv.). Der henvises til Folketingstidende 1984-85, tillæg A, spalte 2955, tillæg B, spalte 1709 og 2225, samt Folketingets forhandlin-